

и връщащи се или заболѣли, или изтощени и осакатени, за да не смѣтаме изселенитѣ за винаги въ Америка или загинали тамъ? Съ огледъ на международното ни положение единственната българска гордостъ, опора и надѣжда е *войската — българската войска*. Тръгнали сме по пѣтъ отъ който нѣма ни връщане ни лавиране. Тоя пѣтъ е не само исторически, но и единственъ изразъ на жизненнитѣ въ международно отношение интереси на малка и оглушена отъ околни вопли и готвени оржжия България, взета като чисто политическа и чисто стопанска международна единица. Дори и да искаме — за насъ нѣма срѣденъ пѣтъ. Бждащето ни е въ: *или — или*.

*
* *
*

И тѣй, прѣдимствата на най-силно развитата и характеристична емиграция — италианската, колкото и да сж оспорими и оспорвани, особно като имаме прѣдвидъ най-новото антиемиграционно тѣчение въ Италия, — *не сж приспособими нѣмъ нашата емиграция*. Това е, не само защото България нѣма географическото положение на Италия, но и защото социалъ-економическата подкладка на италианската емиграция, *за щастие, е чужда за насъ*.

Тритѣ български окрѣзи отъ които най-много се емигрира, не само не се приближаватъ въ стопанско, респективно земледѣлско, отношение до положението на тия въ Южна Италия, но и не сж въ рѣзки различия отъ останалитѣ въ България.

Нашата емиграция въ Америка е карикатурна, изкуственна и пристѣпна, бидейки прѣдизвикана отъ една страна: отъ жаждата за печалби (а не отъ нуждата за прѣхрана), и често пѣти отъ авантюризмъ, а отъ друга — отъ емиграционни агитации, професионални и „литературни“ — отъ интереситѣ на имиграционни капиталисти, на емиграционни транспортни дружества, агенции и агенти.

Единственното прѣдимство на нашата емиграция —